

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — ECONOMIE POLITICĂ — FINANȚE

DIRECTOR : D. CHEBAPCI

APARE ODATĂ PE
SĂPTĂMÂNĂ

PROPRIETAR : I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an 30 Lei
Pe 6 luni 16 >
Pe 3 luni 8 >

Studentii plătesc pe jumătate

Străinătate : 40 lei pe an, 20 pe 6 luni

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

REPRODUCȚIA INTERZISĂ

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BUCURESCI

91,— Oheul Dâmboviței —91.

Vis-à-vis de Palatul Justiției

Un număr vechiu 2 Lei

 Cine primește două numere consecutive din acest ziar se consideră ca abonat.

SUMAR

Jurisprudența română :

Inalta Curte de casație și justiție, secțiuni-unite: Ștefan Stamatescu cu Athina Popovăț și C. Popovăț.

Curtea de casație, secția I: Ministerul de resbel cu Victor Holban.

Idem, secția II: Elefterie Georgescu cu Grigorie Eliad.

Curtea de apel din Galați, secția II: Costi Valsamachi cu A. Tbaldo Basia.

Trib. jud. Covurlui, secția II: Ioana N. Grigoriu cu Vasile Munteanu.

Mișcări în magistratură.—Informațiuni.—Bibliografie.

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE SECT.-UNITE

Audiența de la 30 Octombrie 1897

Președenția D-lui C. E. SCHINA, Prim-Președinte

Ștefan Stamatescu cu Athina Popovăț și C. Popovăț

Mărturisire judiciară. — Indivisibilitatea ei. — Dacă se atacă principiul indivisibilității când hotărîrea se întemeiază nu numai pe mărturisire ci și pe alte probe. (Art. 1206 codul civil).

De și mărturisirea judiciară făcută de o parte prigonitoare nu se poate despărți în contră-î, însă nu se atacă principiul indivisibilității mărturisirei când hotărîrea nu se întemeiază exclusiv numai pe recunoașterea ce coprinde o mărturisire ci și pe alte probe.

Decisiunea No. 17. — Respingerea ca ne întemeiat a motivului trimis în judecata secțiunilor-unite, asupra recursului făcut de Ștefan Stamatescu contra decisiunii Curții de apel din București, secția III cu No. 251/96, dată în proces cu Athina Popovăț și C. Popovăț ca soț pentru autorizare.

S'a citit raportul făcut în cauză de d-l consilier G. P. Petrescu ;

S'a ascultat : d-l avocat Take Ionescu, în desvoltarea motivului de casare precum și d-l avocat Stănescu-Jiu în combateri ;

Curtea deliberând,

Asupra motivului trimis în judecata secțiunilor-unite: «Violarea art. 1206 din codul civil».

«Curtea ca să mă osândească, trage concluziuni în contra mea din mărturisirea mea și susținerile mele, cum că am propus d-nei Popovăț să împărțim moștenirea pe din două, dar nu ține seamă de restul mărturisirei mele, cum că această propunere, am făcut-o cu condiție ca d-na Popovăț să contribuie cu jumătate la plata datoriilor și legatelor, și să înainteze fondurile necesare, și că d-sa nu a îndeplinit această condiție, neîndeplinire, în urma căreia a și primit de la mine legatul particular conform testamentului, Curtea, scindând mărturisirea mea și punând în sarcina mea dovada acestei condițiuni, a violat zisul text de lege».

Având în vedere că din decisiunea atacată cu recurs, rezultă că repositul Apostol Stamatidis a lăsat, prin testamentul său autentic, surorii sale Athina Popovăț, intimată azi în recurs, un legat particular de 1000 lei, iar restul averii sale, după plata mai multor alte legate făcute la diferite persoane, l'a lăsat fratelui său Ștefan Stamatescu, recurent astă-zi, care a fost instituit executor testamentar ; că Athina Popovăț, a reclamat de la Ștefan Stamatescu împărțirea restului averii decedatului Stamatidis, pe motiv că ar fi intervenit o convențiune verbală între ea și Stamatescu de a renunța la dispozițiunile testamentului și de a împărți frățește averea ce va prisosi după plata legatelor ; că, în sprijinul acestei alegațiuni, Athina Popovăț a prezentat mai multe scrisori ale lui Ștefan Stamatescu referindu-se și la mărturisirea acestuia care recunoscuse propunerile făcute de el surorii sale în sensul pretins de dânsa, adăogând însă că acele propuneri erau făcute sub condițiunea de a contribui și dânsa la plata legatelor, cea ce dânsa n'a făcut și chiar a renunțat la acele propu-

neri, spunea Stamatescu, de oare-ce și-a primit integral legatul de 1000 lei, după cum dovedește o chitanță a ei cu data de 27 Septembrie 1892;

Că cererea Athinei Popovăț fiind admisă de Curtea de apel din Galați, secția II, prin hotărîrea cu No. 182/95 care s'a întemeiat pe scrisorile lui Ștefan Stamatescu și pe faptul că el n'a dovedit cu nimic condițiunea invocată de dînsul că și sora sa se obligase să contribuie la plata legatelor, Stamatescu a făcut recurs, și această Curte de casațiune, secția I, prin decisiunea cu No. 192/96 a casat decisiunea Curții de apel din Galați, pentru cuvîntul că, acea Curte scindînd mărturisirea lui Stamatescu, a violat art. 1206 din codul civil, și a trimis afacerea spre a fi judecată din nou de Curtea de apel din București;

Că această Curte de trimitere, prin decisiunea supusă astă-zî recursului, a admis și dînsa acțiunea intentată de Athina Popovăț în contra fratelui său Ștefan Stamatescu, ordonînd ca averea rămasă de la decedatul Apostol Stamatidis să se împartă în părți egale între Athina Popovăț și Ștefan Stamatescu, întemeindu-se Curtea pentru a admite această acțiune pe o serie de acte emanate de la Stamatescu, din care rezultă că acesta avea un mandat de gestiune din partea surorii sale ca să administreze averea succesiunii, că în tot-d'a-una dînsul îi presenta compturile și daraverile succesiunii, că dar o considera ca o moștenitoare legală a fratelui său; nu ca pe o simplă legatară particulară a unui legat de 1000 lei, și în fine că dînsul, Stamatescu, nu și-a dovedit alegațiunea cum că Athina Popovăț nu s'ar fi ținut de convențiunea urmată între dînsii de a plăti împreună toate sarcinile succesiunii, perzînd prin această recunoașterea sa de succesoră în averea lui Stamatidis și rămînînd simplă legatară particulară;

Avînd în vedere că de și art. 1206 din codul civil prevede că mărturisirea judiciară făcută de o parte prigonitoare nu se poate despărți în contra-î, însă nu se atacă principiul indivisibilității mărturisirii când hotărîrea nu se întemeiază în mod exclusiv numai pe recunoașterea ce cuprinde o mărturisire, ci și pe alte probe;

Considerînd că, în speță, întru cât decisiunea supusă recursului nu se întemeiază numai pe recunoașterea făcută de Stamatescu pentru a da câștig de cauză surorii sale, ci pe o serie de acte și fapte din cari se dovedește învoiala intervenită între ei de a împărți egal moștenirea rămasă de la Stamatidis, și că aș procedat împreună la liquidarea succesiunii, decisiunea se menține pe aceste considerante, și deci motivul invocat este neîntemeiat, și ca atare urmează a fi respins;

Pentru aceste motive, respinge ca neîntemeiat motivul trimis în judecata secțiunilor unite.

Trimite înapoi la secțiunea I, acest recurs spre a se judeca motivul întâi pentru care afacerea nu a fost trimisă în secțiuni-unite.

INALTA CURTE DE CASATIUNE ȘI JUSTITIE SECȚIA I

Audiența de la 24 Octombrie 1897

Președenția D-lui C. E. SCHINA, Prim-Președinte

Ministerul de resbel cu Victor Holban.

Pensiune militară.—Militari rămași infirmi din cauza unui serviciu comandat în timp de pace.— Când pot lua pensiuine.— Dacă, pentru a putea lua pensiuine, trebuie să intervină un decret regal de reformare.— (Art. 3 din legea de la 4 Ianuarie 1878 pentru pensiunile militarilor morți sau rămași infirmi din cauza războiului, și art. 7 și 20 din legea de la 11 Iunie 1878 asupra pozițiunii ofițerilor).

Militari rămași infirmi din cauza unui serviciu comandat în timp de pace au dreptul la aceeași pensiuine ca și acei morți sau rămași infirmi din cauza evenimentelor războiului, dacă aceste infirmități îi pun în stare de a numai putea rămânea în activitate și le ridică chiar posibilitatea de a mai reintra mai târziu în armată, și dacă au fost reformati pentru infirmități incurabile prin decret regal.

Decisiunea No. 386. — Casată fără trimitere, decisiunea Curței de apel din București, secția II No. 28/97 după recursul făcut de Ministerul de resbel în proces cu Victor Holban.

După ce opoziția s'a constatat în termen și justificată s'a ascultat raportul făcut în cauză de d-l consilier Ciru Oeconomu;

D-l Părvulescu din partea Statului din desvoltarea motivelor de casare III și IV rămase în divergență și d-l Mitescu, avocatul intimatului Holban, în combateri;

Curtea deliberînd,

Asupra motivului al III-lea rămas în divergență :

«Exces de putere, violare de lege și necompetință, întru cât Curtea de apel constatînd în fapt că infirmitatea de care se plînge intimatul deși incurabilă este numai *incompatibilă* cu serviciul militar, o consideră totuși că'l pune în stare a numai putea rămânea în activitate și îl indică posibilitatea de a intra mai târziu în armată în condițiunile art. 3 din legea de la 4 Ianuarie 1878, pe care'l violează, stabilind ast fel, fără competență și prin amestec de atribuțiuni că intimatul era în cas de reformat, în contra art. 22 din legea poziției ofițerilor, pe care iarăși îl violează și după care reforma pentru infirmități incurabile se pronunță numai prin *decret regal* ca fiind un drept atribuit exclusiv șefului puterei armatei».

Avînd în vedere că prin decisiunea supusă recursului, Curtea de apel, pentru a acorda pensia cerută de locotenențul V. Holban, stabilește că dînsul a dobîndit, cu ocazia unui serviciu comandat, infirmități incurabile și incompatibile cu serviciul militar;

Considerînd că, după art. 3 din legea de la 4 Ianuarie 1878, ofițerii nu se pot folosi de beneficiile acestei legi de cât dacă infirmitățile, dobîndite în circumstanțele de mai sus, îi pun în stare de a nu mai putea rămânea în activitate și le ridică chiar posibilitatea de a mai reintra mai târziu în armată;

Considerând că pozițiunea unor asemeni ofițeri, cari numai pot fi întrebuințați într'un serviciu militar, este aceea a ofițerilor reformați pentru infirmități incurabile, ast-fel precum rezultă din termenii art. 7 din legea de la 11 Iunie 1878 asupra pozițiunei ofițerilor;

Considerând că după art. 20 din această lege, reforma ofițerilor pentru infirmități incurabile se pronunță prin decret regal;

Considerând că pe cât timp trecerea ofițerilor în pozițiune de reformă nu se poate face de cât prin decret regal, și pe cât timp un asemenea decret nu există pentru locotenentul V. Holban, apoi prin esces de putere Curtea 'i acordă pensia cerută, căci pentru a ajunge la acest rezultat, Curtea este nevoită a declara pe acest ofițer în pozițiune de reformă, ceia ce nu 'i este permis de a face în fața textului pozitiv al art. 20 din legea pozițiunei ofițerilor;

Pentru aceste motive, fără a mai discuta motivul al IV-lea, Curtea, casează, fără trimitere.

INALTA CURTE DE CASAȚIUNE ȘI JUSTITIE SECTIA II

Audiența de la 29 Octombrie 1897

Președenția d-lui N. MANDREA, Președinte

Elefterie Georgescu cu Grigorie Eliad

Parte civilă.—Cum se constituie.—Dacă există vre o formă sacramentală.—Dacă faptul de a face opozițiunii la camera de punere sub acuzare contra ordonanței judelei instructor dă drept părții care a făcut opozițiunea să fie parte civilă în proces.—(Art. 6, 60 și 63 din procedura penală).

Apel.—Apel corecțional.—Unde se declară.—Dacă este bine declarat, când de și primit de grefer la grefă, petiția însă a fost adresată președintelui. (Art. 198 pr. penală).

Achitare.—Hotărîre achitătoare.—Dacă închide părții civile ori-ce cale pentru a reclama despăgubiri.—Dacă deciziunea ce achită însă acordă și ce cere partea civilă, declarând fără valoare polițe și înscrisuri eminate de la dînsa, este valabilă.—(Art. 10 și 11 din pr. penală).

1) *Procedura și legea penală neprescriind nici o formă sacramentală prin care o parte să-și manifeste voința de a figura ca parte civilă în proces, singurul fapt că acea parte a făcut opozițiune la camera de punere sub acuzațiune contra ordonanței de neurmărire a judecătorului de instrucțiune, și primirea acelei opozițiunii, îi concedă dreptul de parte civilă în proces, putînd în această calitate a apela sentința tribunalului și figura ca parte civilă înaintea Curții de apel.*

2) *In materie corecțională, apelul are a fi declarat la grefa tribunalului care a pronunțat sentința, și apelul este bine declarat chiar dacă petițiunea de apel a fost adresată președintelui tribunalului, însă dacă primirea i s'a constatat de grefer.*

3) *Hotărîrea achitătoare închide părții civile ori ce drum de judecată înaintea tribunalelor civile.*

Ast-fel este casabilă deciziunea care, achitând pe un inculpat de faptul că ar deține și dispune fără drept de niște polițe și înscrisuri ale părții civile,

totuși declară fără valoare acele polițe, și înscrișuri, întru cât prin aceasta Curtea se contrazice în deciziunea sa achitând pe de o parte pe inculpat, iar pe de alta admitînd cererea părții civile de a se declara fără valoare polițele și înscrisurile.

Decisiunea No. 557/97. — Casată deciziunea Curții de apel din București secția III, cu No. 375/97¹⁾, după recursul făcut de Elefterie Georgescu.

Curtea,

Ascultând citirea raportului făcut în cauză de d-l consilier Al. Degre;

Pe d-nii avocații N. A. Papadat și C. Marinescu George, din partea recurentului E. Georgescu, în desvoltarea motivelor de casare;

Pe d-nii avocați P. Grădișteanu și B. Missir, din partea intimatului Grigorie Eliad, în combateri;

Deliberînd,

Asupra mijlocului I-ii de casare:

«Esces de putere și violarea art. 6 și 60 comb. cu 63 pr. civ. — Am contestat d-lui Gr. Eliad dreptul de a figura ca parte civilă, pentru că în procesul de față născut după plîngerea sa, nu s'a constituit parte civilă prin vre-o declarațiune formală».

«Curtea de apel confundă plîngerea ce cine-va poate face pentru denunțarea unui delict, sau deschiderea unei acțiuni publice, ca constituire de parte civilă, care nu se poate face de cât numai printr'o declarațiune formală în procesul născut din acea plîngere.

«Însăși Curtea constată că, în procesul născut, Eliad nu s'a constituit parte civilă, deduce însă această constituire din opoziția ce s'a făcut de d-sa la camera de punere sub acuzare, ordonanța căreia nici nu mi-a fost comunicată, lipsa căreia formalități nu poate să'mi agraveze pozițiunea mea. În tot cazul acea opozițiune nu poate echivala cu o constituire de parte civilă, căci ea a fost făcută atunci când procesul nu era născut, opozițiunea nu era de cât continuarea denunțării. Când curtea în aceste condițiuni admite pe dl. Eliad ca parte civilă, pe lângă că violează dispozițiunile art. 6, 60 și 63 pr. pen., comite și un esces de putere».

Avînd în vedere deciziunea supusă recursului;

Avînd în vedere că se constată din lucrările aflate în dosar, că judele instructor dând o ordonanță de neurmărire în contra recurentului, relativ la furtul unor polițe și înscrisuri pentru care fusese reclamat de intimatul Eliad, aceasta, a făcut opoziție la camera de punere sub acuzare, care reformând ordonanța, a trimis pe recurent în judecata tribunalului corecțional;

Considerând că întru cât, nici prin art 6 din procedura penală nici prin vre o altă dispozițiune a legii penale, nu se prevede o formă sacramentală prin care o parte să-și manifeste voința de a figura ca parte civilă în-

¹⁾ A se vedea această deciziune publicată în numărul 29 al ziarului nostru din 29 Iunie a. c.

această căsătorie, s'a născut la 22 Maiu 1834, Constantin G. Valsamachi, la 21 Iunie 1837, Rosa, care s'a căsătorit cu Evanghelino Englesis, la 12 Octombrie 1839, Reghina, care în urmă s'a căsătorit cu Gherasim Vichentie Travlos, și alți doi copii, toți născuți în Pesades;

Considerând că starea civilă face parte din statul personal care urmărește pe individ și în țară străină; Că ast-fel fiind starea civilă atât a defunctului cât și a rudelor sale, care au dreptul la succesiune, are a se judeca conform legilor statului lor personal, acele grecești;

Considerând că dovedirea unei legislațiuni străine este o cestiune de fapt care trebuie făcută de părți, și care ca ori-ce fapt, se poate stabili prin ori-ce mijloace de convingere;

Considerând că din extractele prezentate, din legalizarea lor, de către arhivistul Chefaloniei și prefectura respectivă, din certificatul primarului din Ano Livathus mai sus menționate, se constată cu suficiență că în Chefalonia, la data căsătoriei lui Gherasim Valsamache, tatăl defunctului, și la data nașterii fiilor acestuia Constantin, Rosa și Reghina, registrele stărei civile se ținea de preoți, și că din actele prezentate se stabilește în mod neîndoios că Constantin Gherasim Valsamachi, a cărui succesiune este astăzi în discuțiune, este frate cu Rosa Englesis și Regina Travlos;

Că dar asupra acestui punct nu mai este necesară nici admisibilă proba cu martori, cerute de apelant spre a dovedi că aceste două femei nu sunt surori ale defunctului;

Că odată stabilit că defunctul a lăsat două surori care și ele la rândul lor pretinde succesiune, Costi Valsamachi, care se pretinde văr, chiar de ar dovedi această înrudire cu defunctul, nu are dreptul la succesiune și prin urmare rămâne fără interes de a se discuta dacă în adevăr dânsul este văr, cu defunctul, și deci proba testimonială cerută asupra acestui punct de asemenea este nefolositoare și neadmisibilă;

Considerând că din moment ce apelantul este înlăturat de surori, de la succesiunea defunctului, el nu are nici un fel de drept, ca erede al acestei succesiuni, prin urmare nu poate exercita nici acțiunea în nulitate a testamentului lăsat de defunct, acțiune care aparține numai moștenitorilor, deci nu are calitatea de a pretinde de la părât să-i comunice originalul testament, nici de a contesta calitatea lui Basia;

Văzând și art. 140 și 146 din pr. civ. în privința cheltuelilor de judecată;

Pentru aceste motive,

Curtea,

Respinge apelul făcut de Costi Valsamachi în contra sentinței Trib. Covurlui, secția a II No. 151/97.

(ss) E. G. Economu, P. Ionescu, G. Tanoviceanu și G. Stoicescu.

(ss) Grefier, Rainu.

Opiniune

Suntem de părere a se admite apelul făcut de Costi Valsamachi pentru motivele următoare:

1) Prin actele prezentate a probat că tatăl său Dionisie cu tatăl lui Decuis anume Gherasim Valsamache au fost frați buni, ceea ce rezultă din depunerile martorilor sub prestare de jurământ la trib. Ilfov.

Că acest grad de rudenie de și s'a contestat înaintea Curței, în puterea unor aprecieri făcute de intimat asupra martorilor, totuși apelantul are dreptul de la lege a face această probă cu martori, și a cere chiar să fie ascultați de Curte, ceea-ce a și propus, pentru ca să dispară veri-ce apreciere defavorabilă;

2) Faptul afirmat de intimat că ar fi existând două surori ale defunctului Constantin G. Valsamache, anume Rosa și Reghina, și că ast-fel apelantul nu este în drept să ceară trimeterea sa în posesia succesiunii, nu ne pare îndestul întemeiat pentru ca să se respingă cererea apelantului care este suficient probată până acum;

În adevăr, în doctrină și chiar jurisprudența țării, s'a admis tot d'auna fără dificultate, ca o rudă ori cât de depărtată să poată cere trimiterea sa în posesiunea succesiunii, dacă rudele bine cunoscute și necontestate că sunt în grad mai apropiat, de rudenie cu defunctul, stau în inacțiune, nevoind a intra în posesiunea succesiunii;

Există un interes general atât în ce privește pe creditorii succesiunii, cât și în ceea-ce privește patrimoniul în sine, de a avea cât mai curând un administrator și reprezentant, ca succesiunea să nu stea mult timp suspensă, și să fie acceptată de ruda cea mai diligentă;

În cazul nostru este ceva mai mult, intimatul, ori cât de mare ar fi interesul lui totuși nu poate prin simpla lui afirmațiune, că există două surori ale defunctului, să depărteze pe apelant de a fi trimis în posesiunea succesiunii;

Motivele sunt că dânsul nu este mandatarul acestor surori, și pe lângă aceasta, existența și identitatea lor a fost contestată înaintea Curței de către apelant, precum asemenea se știe din lucrări că este contestată chiar înaintea tribunalului unde există proces pendent între apelantul de azi și aceste pretinse surori, pentru anularea testamentului, în puterea căruia apelantul cere punerea în posesiune;

Din momentul ce intimatul n'are nici o calitate de a face cunoscut Curței că există două surori, nefiind nici ele în procesul de azi, nici mandatarul lor, credem că este inutil de a examina actele prezentate pentru a proba existența și rudenia lor cu defunctul. În fine, chiar, dacă am intra în examinarea acelor acte, ele nu pot avea nici o forță probantă în forma ce se prezintă azi, iar de altă parte intimatul nu a dovedit Curței care este legea străină ce-i dă dreptul de a face proba nașterii în modul cum voește să o facă înaintea Curței;

Pentru aceste motive suntem de părere a se admite apelul d-lui Costi Valsamachi.

(ss) Consilier, P. Stătescu.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI COVURLUI, SECȚIA II

Audiența de la 17 Octombrie 1897

Președinția D-lui G. V. BUZDUGAN, Judecător

Ioana N. Grigoriu, cu autorizațiunea soțului său N. Grigoriu
contra lui Vasile Munteanu.

Partagiū.—Dacă regulile privitoare la partagiul unei succesiuni se aplică la ori-ce coproprietate.

Partagiū.—Dacă un coproprietar sau un coerede poate fi silit a sta în indiviziune.

Partagiū.—Dovedirea calității și a dreptului său de coproprietar a celui ce reclamă eșirea din indiviziune.—Dacă trebuiesc dovedite pe cale separată sau o dată cu acțiunea pentru eșirea din indiviziune.

Mărturisirea judiciară.—Dacă recunoașterea făcută într'un proces poate fi invocată în contra celui ce a făcut-o, în alt proces, însă între aceleași părți.

1) Dispozițiunile legii privitoare la împărțirea unei succesiuni fiind generale prin natura lor, ele se aplică la ori-ce coproprietate provenită din ori-ce cauză.

2) Ori-ce coproprietar, ca și ori-ce erede, nu poate fi obligat a rămâne în indiviziune, și pe câtă vreme dreptul său nu este stins prin prescripțiune, poate să exercite acțiunea în împărțea contra coproprietarilor sau coerezilor săi.

3) Intr'o acțiune pentru eșire din indiviziune, calitatea ce reclamantul invoacă și dreptul său de coproprietar asupra bunurilor a căror împărțire cere, constituind însăși elementele esențiale ale acestei acțiuni, urmează că stabilirea calității în care reclamă și a dreptului său de coproprietar se face cu ocaziunea exercitărei acțiunii, iar nu pe cale separată.

4) Recunoașterea făcută de una din părți într'un proces înaintea unei instanțe judecătorești, poate fi luată ca o mărturisire judiciară în alt proces, în contra sa și chiar înaintea altei instanțe judecătorești, însă între aceleași părți, întru cât mărturisirea fiind recunoașterea unui fapt, nu se poate admite că partea care a făcut o mărturisire într'un proces să fie primită a susține într'un alt proces, față de aceeași parte, că declarațiunea sa a fost adevărată numai pentru primul proces, nu și pentru cel din urmă.

Tribunalul,

Având în vedere acțiunea intentată de Ioana N. Grigoriu cu autorizațiunea soțului său, contra lui Vasile Munteanu prin care cere eșirea din indiviziune a unui imobil din str. Zimbrul No. 46, cumpărat de defuncta sa mamă dimpreună cu pârătul și în acelaș timp, să fie obligat acesta a-i plăti partea convenită ei din veniturile acestui imobil cu începere de la 23 Septembrie 1896, data încetării din viață a mumei sale, să-i restituie averea mobilă rămasă de la muma sa sau valoarea acestei averi fixată la suma de 500 lei, precum și suma de 2000 lei rămasă tot de la muma sa;

Având în vedere că reclamanta în susținerea acțiunii sale a invocat o copie după actul de vânzare autentificat de acest Tribunal la No. 54 din 20 Iunie 1883 prin care N. Sotir și Paraschiya N. Sotir vînd lui Vasile Munteanu, pârătul de astă-zî și soției acestuia, Catinca V. Munteanu, imobilul a cărui împărțea o cere

astă-zî, precum și un exemplar de pe acțiunea introdusă contra sa la judele de pace de către pârăt prin care acesta îi recunosc calitatea de fiică a Catincai V. Munteanu, cerând pe basa acestor acte admiterea în principiu a acțiunii pentru eșire din indiviziune și ordonarea unei expertise spre a se pronunța dacă imobilul se poate sau nu împarte comod în natură, iar în ce privește cea-laltă avere reclamată își rezervă dreptul de a invoca în urmă dovezile necesare;

Având în vedere că pârătul contestă reclamantei calitatea de moștenitoare a foastei sale soție Catinca V. Munteanu, precum și dreptul acestia de coproprietară asupra imobilului a cărui împărțea reclamă, cerând în resumat respingerea acestei acțiuni pentru ca reclamanta să-și stabilească prin acțiune separată calitatea și dreptul său asupra imobilului în litigiū și în urmă numai să exercite o atare acțiune de împărțea;

Considerând că în principiu dispozițiunile legii privitoare la împărțea unei succesiuni fiind generale prin natura lor ele se aplică la ori-ce coproprietate provenită din ori-ce cauză;

Considerând că conform principiului general stabilit de art. 728 c. civ., ori-ce coproprietar, ca și ori-ce coerede, nu poate fi obligat a rămâne în indiviziune, și pe câtă vreme dreptul său nu este stins prin prescripțiune, poate să exercite acțiune în împărțea contra coproprietarilor sau coerezilor săi;

Considerând că într'o acțiune pentru eșire din indiviziune, calitatea ce reclamanta invoacă și dreptul său de coproprietar asupra bunurilor a căror împărțire cere, constituind însăși elementele esențiale ale acestei acțiuni, evident că stabilirea lor urmează a se face cu ocaziunea exercitării ei, iar nu pe cale separată, căci pe lângă că legea nu prevede o asemenea formalitate, apoi într'un sistem contrar s'ar da loc la mai multe procese, prin urmare la cheltueli și străgăniri zadarnice, lucru contrar spiritului ce domină în procedura modernă care reclamă celeritatea și împușinarea proceselor;

Că în specie, contestația ridicată de pârăt cu privire la calitatea și dreptul reclamantei de coproprietară, urmează a fi discutat în prealabil și hotărit în mod definitiv ca un incident ce se propune cu ocaziunea resolvărei acestei acțiuni;

Considerând că în ce privește calitatea de succesoară a defunctei Catinca V. Munteanu, reclamanta și dovedește această calitate cu recunoașterea pârătului prin acțiunea ce dănsul a introdus-o contra sa la judecătoria de pace, recunoaștere care constituie o mărturisire judiciară scrisă, ce face dovadă deplină contra acestuia conform art. 1204 și 1206 c. civ., putend fi invocată și în acest proces întru cât legea prin art. 1206 nu prescrie de cât o singură condițiune pentru ca să fie o mărturisire judiciară, acea ca mărturisirea să fie făcută în justiție fără a face discuțiune, cu privire la forța probantă a mărturisirei, între instanța chiar în care mărturisirea a fost făcută și instanța ulterioară în care aceeași mărturisire ar fi opusă autorului ei. De altminterlea mărturisirea fiind recunoașterea unui fapt,

nu se poate admite ca partea care a făcut o mărturisire într'un proces, să fie primită a susține într'uu alt proces față de aceeași parte că declarațiunea sa a fost adevărată numai pentru primul proces, nu și pentru acel din urmă ;

Considerând că dreptul reclamantei de coproprietară asupra imobilului a cărui împărțeală cere rezultă pe deplin din actul de vânzare, prin care defuncta sa mămă a cumpărat dimpreună cu părătul acel imobil ; că obiecțiunea părătului cum că ar fi cumpărat acel imobil numai cu banii săi și că soția sa a figurat numai de formă în act, nu poate fi luată în seamă pe câtă vreme e la mijloc un act autentic care conform art. 1173 și 1174 c. civ., are între părțile ce figurează în act tot efectul, și face deplină credință despre drepturile și obligațiunile ce constată, și nu se invocă în contra'i nici o probă legală cum ar fi un contra-înscris spre a se stabili contrariul de ce cuprinde ;

Considerând că ast-fel fiind acțiunea urmează a fi admisă în principiu și a se dispune facerea unei expertise, prin care după ce prezenta hotărâre, va rămâne definitivă, să se stabilească conform art. 734 c. civ., dacă imobilul se poate comod împărți în natură și în acest caz să formeze laturele, fixând și valoarea lor, iar în caz contrar să arate bazele estimațiunii și care e valoarea imobilului ;

Văzând că părțile nu se unesc asupra alegerei unui expert ; că în acest caz Tribunalul câtă al numi din oficiu ;

Pentru aceste mottve, redactate de d-l judecător G. V. Buzdugan ;

Admite în principiu acțiunea de eşire din diviziune intentată de loana N. Grigoriu prin petițiunea înreg. la No. 8824/97 contra lui Vasile Munteanu și prin consecință ;

Ordonă facerea împărțelei.

(ss) G. V. Buzdugan, M. A. Balș.

p. Grefier, P. I. Dănulescu.

MIȘCĂRI ÎN MAGISTRATURĂ

D. C. Hamangiu, procuror pe lângă tribunalul de Ilfov, a fost înaintat judecător de instrucție pe lângă același tribunal în locul d-lui Drăghici, înaintat ca procuror pe lângă Curtea de apel din Galați.

D. Al. Villacros, procuror pe lângă tribunalul de Covurlui, a fost transferat în aceeași calitate la Ilfov, în locul d-lui Hamangiu, D-nii Ion Antonescu și H. Stoenescu, supleanți pe lângă tribunalele de Mehedinți și Argeș, au fost permutați unul în locul altuia. D. Al. Mișu, supleant pe lângă tribunalul de R.-Sărat, a fost numit substitut de procuror la tribunalul de Tuicea, în locul d-lui C. Aslan numit supleant la R.-Sărat. D. V. Sabovici-Baranga, substitut la Olt, a fost numit judecător de pace la Văleni, județul Prahova, în locul d-lui Theodor Vasiliu, demisionat. D. Al. Rîșcanu, fost judecător de pace, a fost numit substitut la Olt, în locul d-lui Sabovici-Baranga, înaintat. D. I. N. Roman, doctor în drept, a fost numit ajutor de judecător de pace la Curtea de Argeș, în locul d-lui Greculescu. D. I. I. Dimancea, licențiat în drept, a fost numit ajutor de judecător de pace la Amaradia, județul Dolj, în locul d-lui I. Iliescu.

INFORMAȚIUNI

Banca generală Română (stabilită în colțul stradelor Lipscani și Smârdan, față de «Banca Națională») și-a început la 10 corent operațiunile sale.

Director general a fost numit d-l Emil Costinescu, iar la sucursala din Brăila d-l Peride.

Noua instituțiune, cu un capital de 10 milioane, pusă sub auspiciile celor mai solide bănci din străinătate (*Disconto Gesellschaft* și *Bleichröder* din Berlin, *Rothschild* din Francfort, *Elias* din Viena) și celebrităților financiare din țară, va aduce foloase reale comerțului, industriei, capitaliștilor și întregii activități economice.

Actele care îngajează Banca vor fi semnate sau de către două din administratorii delegați (*P. Bottger, Iacob M. Elias, Menelas Ghermani, Gr. Triandafil*), sau de director și un administrator delegat, sau de două membri ai direcțiunii, sau de director și un administrator delegat, ori de unul dintre împuterniciți (*Max Sterling* pentru București, *Emil Brancovici* pentru Brăila).

Președintele consiliului administrativ, d. P. S. Aurelian, a adresat o circulară, prin care informează publicul și băncile particulare despre organizațiunea Băncii Generale și începerea operațiunilor ei, care promit a fi active și prospere în măsura solidității ce posedă și încrederei ce inspiră noul așezământ.

BIBLIOGRAFII

A apărut 3 volume :

TRATAT TEORETIC ȘI PRACTIC

DE

PROCEDURA CIVILA

DE

DIMITRIE CHEBAPCI

Doctor în drept, Avocat

Primul volum conține: Legea judecătoriei de pace, acțiunile posesorie, acțiunea de revendicare, regulamentul de hotărnicii, legea de expropriere pentru cauză de utilitate publică.

Volumul al II-lea conține :

ESECUȚIUNEA SILITĂ

Volumul III :

ESECUȚIUNEA SILITĂ IMOBILIARĂ

Câte-și trele volumele fiind de mare folos, magistraților, avocaților și studenților în drept, ele se găsesc de vânzare la librăriile *Stork & Müller*, Pasagiul Român și *Leon Alcalai*, calea Victoriei cum și la autor *str. Plantelor No. 39*, și se pot procura în urma unei scrisori și a înaintării costului prin mandat poștal.

Tie care volum costă 12 lei, câte-și-trele volumele 36 lei.

S'a pus sub presă volumul IV, cuprinzând: acțiunile, excepțiunile, nulitățile și recursurile în Casațiune

A apărut :

LEGEA PENTRU JUDECĂTORIILE DE PACE

Pusă în aplicare la 1 Iunie 1896

Comentată și adnotată cu Jurisprudența și desbaterile Corpurilor Legiuitoare, precedată de un studiu relativ la interpretarea legilor și urmată de circulări ministeriale relative la aplicarea legii pentru judecătoriile de pace.

de

Mihail P. Rădulescu

Doctor în drept, fost judecător de Pace, actualmente procuror la trib. Focșani

Prețul 6 lei

De vânzare la toate librăriile și la autor în Focșani.